

Mùa Xuân Năm Mão

Tháng Tư đó là vết nơ lịch sử,
Thú làm người, nền dân chủ mất ngôi.
Lọc lừa, gian ác đã kết tinh rồi,
Lũ quỷ đỏ Nam xuôi đầy ngơ ngác.
Độc đảng, độc tôn, độc quyền sinh sát,
Lẽ nào dân cam gục mặt, cúi đầu,
Thế giới trào dân chủ đã dâng cao,
Và đảng trị phải ngã nhào, nhượng bộ!
Từ Ất Mão (1975): 36 năm đau khổ,
Quá đủ rồi, Việt tộc hãy vùng lên.
Có thấy không Tàu nguy hiểm kề bên,
Giao Chỉ quận, từ lâu thềm muốn có.
Đảng run sợ, phận nhát hèn như thỏ,
Đề giang sơn từ đó mất dần dần.
Khi sơn hà nguy biến, hỏi toàn dân,
Hãy nghe lại lời Nhân Tôn di chiếu.
Cùng sát cánh, một lòng thề quyết chiến,
Máu anh hùng đem dâng hiến giang sơn.
Rửa vết nơ trong lịch sử kiên cường,
Diệt Cộng Sản, đẩy lui phường xâm lấn.
Nước Nam Việt, giống Rồng Tiên hùng trấn,
Đuốc Diên Hồng cao ngất cõi Á Đông.

Nguyễn Phương Thúy, 2/2/2011